

## Annabel

Boudewijn de Groot

Iemand zei "dit is Annabel  
Ze moet nog naar 't station  
Neem jij de wagen dan haalt ze het wel"  
Ik zei "da's goed" en reed zo stom als ik kon  
We kwamen aan bij een leeg perron  
En ik zei "het zit je niet mee"  
Heel in de verte ging de laatste wagon  
En Annabel zei "okee, ik ga met je mee"  
En later lagen we samen, zoals dat heet  
Een beetje moe maar voldaan  
Er kwam al licht door de ramen ze zei  
"Geen tijd voor ontbijt ik moet gaan"  
Ik zei alleen nog "tot ziens Annabel"  
En ik dacht "Die zie ik nooit meer terug"  
Ik dacht ik draai me om en slaap nog even door  
Maar twee uur later was ik nog wakker, lag stil op m'n rug  
Annabel, het wordt niets zonder jou, Annabel  
Annabel, het wordt niets zonder jou, Annabel  
Zo bleef ik twee dagen liggen in bed  
Ik was totaal van de kaart  
Toen stond ik op ik moest niet denken maar doen  
Want zonder haar was ik geen stuiver meer waard  
Ik liep de stad door op zoek naar een glimp  
En ik dacht "ik zie jouw nooit meer terug"  
Ik ging zelfs hardop praten in mezelf  
En iemand zei "je stond uren met je handen op de leuning van de brug"  
Ahah  
Annabel, het wordt niets zonder jou, Annabel  
Annabel, het wordt niets zonder jou, Annabel  
Toen op een avond zag ik haar weer  
Ze stapte net op de tram  
Ze was nog mooier dan de vorige keer  
Ik riep haar naam en trapte hard op m'n rem  
Ik sprong de auto uit en greep haar vast  
Ze stond stil en keek om  
Ze keek me aan maar was nauwelijks verrast  
En ik zei "hee, waar moet je naartoe" ze zei "naar het station"  
Ik bracht haar weg ze kocht een kaartje Parijs  
Ik zei "haal nog 1 erbij"  
De lokettist gaf tweemaal enkele reis  
En Annabel keek even opzij  
Ik zei "ik heb je gevonden vandaag  
En ik laat je nooit meer alleen  
Al reis je door naar Barcelona of Praag  
Al reis je door naar het eind van de wereld ik ga met je mee, hee"